

Blog 148: Gesprek tijdsgebrek

Weet je wat ik niet snap? Best veel niet maar dat ter zijde. Ik bedoel, we leven in best een behoorlijk tijdperk dacht ik zo. Toen we nog met knotsen rondliepen en iemand zou zeggen dat over honderden jaren zouden kunnen bellen met apparaatjes waarmee we verbonden stonden met de hele ronde wereld, was de kans aanwezig dat je pinda tot moes werd gемеpt. De rest zou als diner en kleding geprepareerd worden.

Nu, kijkende op het nu is het toch best verwonderlijk wat we al bereikt hebben. We hebben medicijnen ontwikkelt voor vroegere ongeneeslijke ziektes, ze zijn niet te betalen door de hulpbehoevende maar da's een kleinigheidje. We maken telefoons met camera's die nog scherper zijn dan de camera's in de pinautomaten, ideaal vooral bij het opsporen van misdadigers want dan zie je tot in de fijnste detail hoeveel megapixels je hebt waardoor je klap ziet wie die persoon nou is. Maar je selfie met 38 filters is perfect en daar gaat het om. We rijden in auto's op stroom en sommige rijden zelfs helemaal zelf, tegen een boom. Fucking knappe tijd toch?

We bedenken van alles in deze geniale tijd, vinden de meest handige producten uit. Van elektrische tandenborstels met ingebouwde föhn, doosjes met een knopje die wanneer je erop drukt, er een vinger uit komt om het knopje weer uit te zetten, 3D uhd fullhd ultra screen smart tv's voor de perfecte bioscoop beleving voor het geval alles bioscopen kapot zijn. Maar weet je. We kunnen zo verschrikkelijk veel knappe dingen maken en we zijn zo knap geworden dat we weer dom worden. Dom met de simpele dingen. Kleine onbenullige dingen zoals zelf je tanden poetsen, een telefoonnummer onthouden, normen, tijdmanagement en fatsoenlijk samen de weg delen in de auto. Niet heel interessant ofzo, maar dat tijdmanagement is wel een dingetje.

Ik ben ook vast niet de enige, maar ik hoor te weinig ouders hierover. Misschien pikken we het gewoon, dat kan ook, maar na het lezen he, doe mij even een plezier. Vertel me of het bullshit is of niet. Gordels om, we gaan vliegen! Wakker, brood, tasjes, kleren aan, naar school, werk, thuis, omkleden, boodschappen doen, kids van school of crèche, eten, slapen. Prima opsomming van de dag toch. Ik vind het vol vooral. Erg vol. Niet zo vol als Wilders Nederland vindt, maar wel heel vol.

Toch is niet alles. Want niemand had gedacht aan dat de juf zei; tot 18:40 uur he! Fuck! Das waar ook, ouderavond. Ouderavond is een gesprek over de ontwikkeling van je kind en dus ook voor de toekomst. Ik vind dat best wel belangrijk. Is best een gesprek, waar je goed moet voor zitten. Hier ben je niet zomaar over uitgepraat toch? 10 minuten heb je. Dan is je tijd op. Er even goed voor zitten valt ook wat tegen. De juf niet, die heeft een vrij chille bureau stoel en jij, jij mag omdat je de papa bent op dat kleine rotkrukje van je monster zitten. 10 minuten gaan ook best gauw voorbij. Het is precies genoeg je indruk te geven dat je kind het fantastisch doet, of net niet maar waarom niet doen we later wel want de tijd is op. Tijdmanagement, kleinigheidje.

Gelukkig is de avond nu op, dacht je. Lang leve de kansloze onmogelijke tijdstippen van zwemles. Wie heeft dat bedacht? Welke onwaardse mensch heeft ooit bedacht dat zwemles het beste is van 17:30 - 18:30? Of als ze echt een hekel aan je hebben van 18:00 -19:00 uur. Sommige scholen denken mee en plannen de 10-minuten getetter voor het eten uit zodat je precies geen tijd hebt om te eten voordat je naar zwemles mag. Ik vind die zwemscholen sowieso al fantastisch want ik doe niets liever dan mijn tettermachine omkleden in een hokje voor 12 personen met 27 man in 7000 graden. Maar vooruit, gewapend met milieuvriendelijk blauwe condooms om mijn schoenen waag je je die veel te hete zaal in voor het heerlijke diplomazwemmen. Gezellig tussen alle jodelende Japanners. Alsof we allemaal een magisch gordijn passeren. Je gaat er blank en bezweet in en je komt er als foto-samurai uit. We willen allemaal die perfecte foto met onze perfecte toestel met perfecte resolutie die er als stront uitzien wanneer je ze terug kijkt. Iedereen voor je voeten te lopen als zwalkkoningen van de nikonbrigade. Maar dan komt het leukste van die hele dag. De diploma uitreiking. Alle 49 kindjes worden gehuldigd en voor iedereen eerst een applaus. Braaf klapvolk zijn we en beginnen enthousiast. Dan wordt elk kind geroepen. Na kind 5 is het al veel minder. De achternaam van mijn kind begint met Vl...

Ja goed, nou meekomen. Oh ja goed gedaan trouwens, kom papa heeft honger.

Zeg nou zelf man, dit kan toch veel beter getimed worden. Dit slaat nergens op. We zetten mensen in raketten op de maan, we hebben hamsterfluisteraars, bedenken gif tegen aanslag op de tegels, plukken elk stukje voedingswaarde uit een product om daar een geheel nieuw product van te maken. Maar geen mens die ziet dat een te volle dag wel wat minder kan. Ik snap een hoop niet.

Maar dat wel